

МАКЕДОНІЯ ще излиза единъ листъ
седмично, въ Сѣботъ.
Цѣна предлагана за година 4 бѣлы
меджидѣи, а за шестъ мѣсеца 2 и по-
мѣнява както въ Цариградъ тѣмъ и на
всякъ мѣсяцъ по сѣно.

Единъ листъ има 2 гроша.

Писма не освободени отъ пощенскъ пла-
тъ и паричанія за вѣстники не сдруже-
ны съ предлаганіемъ не ся прѣмѣтѣ.

Всяко поричаніе и изискованіе за есе-
то ся отпѣка до Македоніѣ ще ся
оправдано исключително до редактора и из-
дателя П. Р. СЛАВЕЙКОВА.

МАКЕДОНІЯ

Листъ за политикѣ и книжевноста.

Подписка-та на спомоществованіа-та
става въ Цариградъ въ писателство на вѣ-
стника отъ Одринъ Копіѣ въ бѣлка-
дѣициѣ № 68, а по вѣмъ при отпѣдени-
тъ настоятели, които отговарятъ за вѣ-
стникъ-та.

Спикѣ и писма за общеполезни рабо-
ты вѣстникъ-та ся безъ платѣ, стига са-
мо да ся снабдени съ вѣрни подписи. За
частни извѣстия платѣ ся по гр. 2 за реда

На настоятели ся устѣва по петъ
на сто отъ цѣнѣтъ на спомоществованіа
като съберѣтъ отъ три спомоществованіа
горѣ и ги издѣлѣватъ.

Привѣрженіа-та Комисіи и Цариградскы-тъ Българи

Въпросъ-тъ кой-то днесъ най-силно
разнижава Цариградскы-тъ Българи е този:
да ли ще да ся избѣрѣтъ и отъ Цари-
градъ прѣдставители? Въ Галатѣ ако
имате вѣстъ неспрѣмѣнно ще ви запыгѣтъ:
паче ли ся че Цариградскы-тъ Бъл-
гари ще искатъ да ся избѣрѣтъ прѣдста-
вители? Ако отидете въ Бал-каванъ и
тѣмъ тѣмъ пытаніе: Кога ще ся избѣрѣтъ
прѣдставители за Цариградъ? И възъ дру-
ги страни, като ся срѣщате съ кого да
е отъ нашы-тъ Българи, които и мыслятъ
и говорѣтъ за народны-тъ работы, ви ще
чувате все такы-тъ пытанія, и върху тѣхъ
разны разсужденія. А отъ разны-тъ тѣхъ
пытанія излиза чѣмъ всякъ-тъ Цариградскы
Българи осѣщатъ че, комисіѣта нѣма ве-
че работѣ въ народно-то събрѣніе и че
трѣба да ся избѣрѣтъ пѣново прѣдстави-
тели за Цариградъ.

Това показва събуденіѣтъ и патри-
стическы-тъ духъ на Цариградскы-тъ Бъл-
гари и нѣмъ неможе осѣтъ да ги пох-
валымъ за внимателностѣтъ нѣмъ въ наро-
дны-тъ работы. И наистинѣ тѣмъ има
два въпроса: единъ въпросъ — направено
ли комисіѣтъ, и единъ въпросъ — на поле-
зностѣтъ на комисіѣтъ.

За правото на комисіѣтъ нѣмъ дока-
зѣмъ вече въ разгледаніе-то на Уста-
вътъ (брой 3), чѣмъ ся начертаніѣто на този
Уставъ и съ свѣщаніѣто на прѣдста-
вители отъ народа за да го разгледѣтъ
и одобрятъ, мислѣтъ на комисіѣтъ-тъ ся
нѣмъ. Тя ся исполни длѣжностѣтъ-тъ и
нѣмъ право ся исчерпа. Съдържаніѣто
на Устава е за Черковно-то управленіе на
Българскы-тъ народъ. За да е този У-
ставъ прѣіетъ и одобренъ отъ Българскы-
тъ народъ, той трѣба да е разгледанъ и
одобренъ отъ опѣномощены-тъ за тѣмъ
нѣмъ прѣдставители, и само отъ тѣхъ о-
пѣномощены прѣдставители. Защото е-
динъ прѣдставитель когато подаде гласъ
подава гласъ за 40,000 души или за
50,000 души, които ся го опѣномощи-
ли; единъ не-прѣдставитель не подава
гласъ осѣтъ за себе си, и този неговъ
гласъ е 40 или петдесѣтъ хыляды пѣтъ
по-мѣкъ отъ гласѣтъ на единъ прѣдста-
витель. Възвѣщаванъ ли ся?

Ако бы въ едно законодателно тѣло,
въ Европѣ, съставено отъ 250 души де-
путаты прѣдставляющы 40 милиона народъ,
въ такъвъ едно събрѣніе ако да дойдѣхъ
150 частны лица, да кажахъ на народны-
тъ прѣдставители: Вы сте опѣномощены
отъ народа да му направите законы за у-
правленіе, по ето чѣмъ нѣмъ, които повече
имѣтъ и отъ васъ и отъ народа кое е по-
рѣбно и полезное за него, нѣмъ ще ви
законодави и ще гласоподавамъ съ васъ,
за да ся прѣмѣтѣ отъзи постановленія
и законы които нѣмъ нѣмѣмъ за добръ и
смы прѣготвили: не быхъ ли угасили отъ
отъзи отъзи народны прѣдставители при-
равненіѣ само на такы-тъ едикъ претен-
ціѣ отъ 150 тѣхъ отъзи частны лица?
И народѣтъ да ли не бы съгледѣлъ тѣмъ
отъ тѣхъ странѣ продерзливостѣ, и не
бы ли позналъ чѣмъ тѣхното исканіе е не
само прѣкалено, неправедно, незаконно,
а и чрѣзпѣрно безочливо и безстыдно?
По ето, ако въ 25-тѣхъ наши народны
прѣдставители вѣзѣзѣтъ и 15-тъ комисари
да ги водитъ и да гласоподаватъ, дѣлото
нѣмъ ще бѣде както въ горній-тъ примѣръ:
достоѣніѣто на Българскы-тъ прѣдстави-
тели и на народа ся докача, и народното
събрѣніе не ще да е друго осѣтъ едикъ
повѣдѣ. Такъвъ пѣщо вѣрѣмъ чѣмъ на-
родны-тъ прѣдставители нѣма да го тър-
пятъ. И человекъ трѣба да е свѣтъ чѣмъ
безумѣтъ за да не може да различа чѣмъ
друго пѣщо е комисарѣ, а друго пѣщо е
прѣдставитель. Комисіѣта прочее нѣма

право да подава гласъ въ народното съ-
брѣніе. Тя не може ничо да присѣтѣвува,
осѣтъ ако застѣпаніѣта бѣдѣтъ публичны,
т. е. за всякъ отворены.

А като комисіѣта нѣма право не само
гласъ да подава въ народното събрѣніе,
но и ничо да присѣтѣвува, ако застѣпаніѣ-
та не ся публичны, Цариградскы-тъ Бъл-
гари трѣба ли да останѣтъ безъ прѣд-
ставители въ народното събрѣніе? Да ли
комисіѣта съгледѣва като подчинены на
грѣкъ-тъ патриархѣ тѣмъ Цариградскы
Българи, които ся ѣмъ избѣрѣли за да съ-
стави Уставѣтъ? Да ли царското прави-
тельство не ги е припознало за колоніѣ
въ Цариградъ, като пѣтъ е дало мухтар-
скы печаты за всякъ-тъ махалѣ въ Ца-
риградъ? Да ли най-послѣ и самѣта та-
зи комисіѣ не припознава правото нѣмъ,
като нѣмъ казва въ начертаніѣто на Уста-
ва си, да ся избѣрѣтъ за въ бѣдѣмъ по
двама прѣдставители като всяка Българ-
ска митрополія? А като правото на Ца-
риградскы-тъ Българи да ся избѣрѣтъ прѣд-
ставители е очевидно неоспорно, при-
познавано и отъ самѣтъ комисіѣтъ, за-
що до сега тя не ги е призовавала да на-
правѣтъ потребны-тъ избиранія?

Комисіѣта не е направила тѣмъ по-
грѣшкѣ, отъ забравленіе. Тя е постѣпила
тѣмъ съ цѣлъ, която нѣмъ ако и да непа-
мѣтъ неможе да ѣмъ непосочимъ на на-
рода да ѣмъ потерпѣ крайтъ. Нѣмъ доказа-
хы до очевидност чѣмъ, за първы-тъ въ-
просъ, въпросѣтъ на правото, комисіѣта
нѣма никакво право да подава гласъ въ
събрѣніѣто на прѣдставители, и чѣмъ ца-
риградскы-тъ Българи имѣтъ право да ся
избѣрѣтъ прѣдставители, право припозна-
то отъ самѣтъ комисіѣтъ.

Но, понеже тѣмъ не ся повѣкѣмъ да
упражнятъ това право, дозволено ни е
да помислимъ чѣмъ комисіѣта, ще иска да
оправдае тѣмъ неправдѣ, като ся обле-
не о въпросѣтъ за нѣмъ полезностѣ.
А какъ може да каже чѣмъ върху тѣмъ
точкѣ? Ще каже, мыслѣтъ, чѣмъ трѣба
да присѣтѣвува въ народното събрѣніе и
да кара прѣдставители да гласоподаватъ
съ нѣмъ заедно, за да става всяко какъ-
то ще тѣ. А защо? Защото нѣмъ доврѣе
въ способностѣтъ или въ патриотизмѣтъ на
народны-тъ прѣдставители? Но това е ед-
но голѣмо докачаніе и за прѣдставители-
тъ и за народѣтъ кой-то ги е избѣрѣлъ. А
еще, нѣмъ мыслѣтъ чѣмъ въпачишѣтъ прѣд-
ставители чрѣзъ образованіѣто, опѣностѣ-
тъ си и родолубіѣто ся заслужавѣтъ пѣ-
лно доврѣе.

Не трѣбало Цариградскы-тъ Българи
да избѣрѣтъ прѣдставители, нашенпу-
ватъ нѣмъ, за да не ся разсѣрди патри-
архѣтъ? По да ли той ся несѣрди и прѣ-
сѣрди за избираніѣто на самѣтъ тѣмъ ко-
мисіѣтъ, кой-то иска да е и прѣдставител-
ствующа? да ли ся не сѣрди за дѣто и-
дѣтъ отъ възъ 25 души прѣдставители,
и да ли всяко що до еега смы добыли
смы го добыли съ подманъ и съ такъвъ
подобреніѣ прѣдъ грѣкъ-тъ патриархѣ? Сѣ-
ществованіѣто прочее на комисіѣтъ ся не
оправдава ничо въ тѣмъ отношеніѣ. И нѣмъ
смы убѣдены, чѣмъ то ще бѣде не само
неправедно, но само бесполезно, по да-
же и вѣрдително. ДВАМА прѣдставители
избѣрѣли ПАКЪ ИЗЪ ТѢХЪ КОМИСИѢ,
да защищавѣтъ Уставѣтъ въ народно-то
събрѣніе, ето най-праведното, и най-ло-
гышното рѣшеніе на този въпросъ. Или,
ако бы духовны-тъ лица, като неподле-
жѣмъ на избираніе останѣтъ по неотѣ-
млемо Право въ народното събрѣніе, тѣ
можѣтъ да защищавѣтъ Уставѣтъ, въ съ-
чиненіѣто на кой-то ся зѣмъ пѣлно уча-
стіѣ, а Цариградскы-тъ Българи да искатъ
да избѣрѣтъ двама прѣдставители изъ възъ
комисіѣтъ, които да защищавѣтъ правди-
ны-тъ на народѣ, които въ народното то-

ва събрѣніе имѣтъ по голѣмъ пѣмъ отъ
защитѣ отъ колкото дѣлото на комисіѣ-
тъ, защото не е по-голѣмъ Уставѣтъ
отъ народа.

Нека прочее народны-тъ прѣдстави-
тели и Цариградскы-тъ Българи не ся оста-
вятъ да бѣдѣтъ прѣзирѣны отъ комисіѣ-
тъ, който иска да управлява единѣтъ и да
отнема правото на другы-тъ; нека Цари-
градскы-тъ българи, които ся всегда ра-
ботили за народѣтъ а не за друго, нека
поискаютъ серіозно да ся опѣномощѣтъ
хора чрѣзъ които да вземѣтъ въ Наро-
дното събрѣніе прилично участие.

Нека най-послѣ, совѣстны-тъ изъ ме-
жду членовѣтъ на комисіѣтъ покажѣтъ
добры-тъ примѣръ на смиренномудріѣ и
родолубіѣ, да ся откажѣтъ отъ честю-
бывѣтъ домогванія да застѣдаватъ въ на-
родното събрѣніе и да даватъ гласѣтъ; не-
ка ся оттеглѣтъ отъ комисіѣтъ кой-то
испѣлни своѣтъ мислѣтъ, и тѣмъ да опра-
вѣмъ добротѣ мѣнѣ на народа за тѣмъ,
а да оставѣтъ на-лѣтъ отъзи безочливы вла-
столюбцы които искатъ силомъ да мѣмъ
за прѣдставители, да ся натрапатъ врѣзъ
народното събрѣніе и да даватъ беспра-
вично гласѣтъ.

Направленіѣто и проновѣдѣтъ на вѣстникъ «Право».

При всякъ-тъ ни успѣхъ да уловимъ
направленіѣ-то на в. *Право* и да позна-
емъ идеѣтъ, които го ръководѣтъ, нѣмъ до
скоро врѣмѣ не можѣмъ да кажемъ чѣмъ
тази или онази цѣльта на този листъ. Съ-
държаніѣто му бѣше такъвъ, щото идеѣ-
та ся загубѣше въ него и не ся дава-
ше на никон издирванія. До прѣди два п
повече мѣсеца, нѣмъ не можѣмъ да раз-
берѣмъ на кой-тъ партіѣ служи този вѣ-
стникъ к какъ-тъ обществены интересы
защищавѣтъ; какъ-тъ начала прѣдставляѣтъ.
Всичко, що можѣше да ся подосѣти бѣ-
ше, чѣмъ той иска да служи на всякъ
партіѣ, та чѣмъ ни на единъ. Той ся мѣча-
ше да бѣде безъ никакъ-тъ боѣ, за да
си го прѣдѣставѣ всякой по своему и да
си прѣмѣне дѣмъ тихо и спокойно, безъ
бури и грѣмѣе, безъ възмущанія и ко-
раблѣтрошеніѣ. Ако има нѣкой да ся съ-
мѣнѣва въ това нека прѣгледа всичко, що
се е писало до прѣди два три мѣсеца въ
Право и ще ся устрѣ.

Вѣстникѣтъ ся прѣдѣставители и освѣ-
титѣли на текущы-тъ дѣла и интересы;
такъвъ ли бѣше в. *Право*? Той ся па-
зѣше най-грыжливѣ отъ тѣмъ дѣла, за да
не ся покаже, що е, и що гонѣ, и да не
разсѣрди нѣмъ. Въпросѣтъ ся рѣши отъ
Правителството; комисіѣ ся състави хъ;
уставы си работѣхъ; въпросы всякакви
ся разгледѣхъ; глѣчѣе ся дѣмъхъ отъ
всякъ-тъ страни; само *Право* останѣ ти-
хо и спокойно. То послужѣ на народа
безъ служѣ.

Додѣто народны-тъ работы врѣхъ и
книжѣхъ; додѣто съдѣйствиѣто и освѣтле-
ніѣто на вѣстникѣтъ бѣше толкѣмъ ну-
жно; в. *Право* ны гощавѣше съ нѣкакви
блудковы прѣводы, които една ли ся има-
ли свой-тъ малѣкъ брой читатели и които
трѣбѣше да бѣдѣтъ най-послѣдѣ-то въ
единъ вѣстникъ. Изобщо съдържаніѣто на
в. *Право* бѣше точно онова, което Г. Блѣ-
зепцовъ твърдѣ сполучливо бѣмъ нарѣкълъ:
пусты полета. Всякой можѣше да прави
по тѣмъ невныны расходѣ, безъ пѣмъ и
полѣмъ. Само тогазъ то зѣмѣмъ видѣ на боѣ,
гато ся косилѣ пѣщо до калугерѣтъ и
до тѣмъхъ защитѣ; но и това явно ся
виждаше чѣмъ го прави не по убѣжденіѣ,
а за хатѣръ и за да не ся развали съ
хорѣта.

Нека ни кажѣтъ чѣмъ не е былъ та-
къвъ ходѣтъ и началѣта на *Право* до прѣ-
ди единъ два мѣсеца. Отъ тогази то зѣ-

пѣмъ да ся конзѣмѣва и да ся пока-
зва рога, вѣрѣтно по гѣмъ причинѣ,
чѣмъ нова рѣмъ бѣ зѣла управленіѣто. Въ
изгладѣны-тъ и добро прѣсѣмѣмъхъ бѣ-
мъ и чѣмъ, съ които отъ два три мѣ-
ца насѣмъ поѣмъко ся красѣтъ, нѣмъ вече
забѣмъхъмъ нѣкакви направленіѣ, което
обаче все еще иска исподъ сѣмъто водѣ
да полѣмъ и не е до толкѣмъ явно, за да
го видѣмъ всякой и оцѣмъ. Този неавѣмъ
е причинѣта който ны кара да поговоримъ
сега съ читатѣля.

Нѣмъ ще кажемъ чѣмъ ако добръ разбирамы
това що чѣмъ въ *Право*, забѣмъхъмъ
вече въ него направленіѣ е слѣдующѣто:
*Да ся защищѣва добра-та старина въ
всякъ-тъ сѣмъ на нашѣмъ животѣ, ка-
то по-добра отъ дѣмъмъ.* Да докажемъ.

Въ въпросѣтъ за духовенството *Пра-
во* искава всякъ-тъ гнусотѣмъ на това съ-
словіѣ отъ невѣжѣството и свѣтъмъ наро-
да да ся погрѣже за образованіѣ-то на
духовны-тъ. Видѣмъхъ образованіѣ, духо-
вны-тъ ще вършатъ вече само доброто и
законно, иска да каже *Право*, и под-
тѣмъмъ думѣмъ ся ся примѣрѣтъ на Ан-
гліѣмъ-то и Нѣмъ-то духовенства, които
ужъ имѣли най-благотворно вліѣніѣ на на-
селеніѣто, по причинѣ на своѣто образо-
ваніѣ. *Право* ся вижда добръ да е внимѣвало
да не помѣне за католическото духовен-
ство, ако и да не е и то безъ образованіѣ,
и прѣсѣмѣмъхъ на *Право* въ това не е
свѣтъмъ глупѣво; защото ако турѣше п
католическото духовенство въ тѣмъ кате-
горіѣ, тогазъ всякой щѣмъ да познаѣ и-
стинскы-тъ причинѣ на работѣтъ и щѣмъ
да ся смѣе съ думѣмъ на *Право*. Ако,
спорѣтъ како уѣмъмъ нашѣмъ събрѣтъ,
доброто на духовенство-то е слѣдѣвіѣ
само на образованіѣто, тогазъ онова що
се казва за другы-тъ духовенства, трѣба-
ше да ся приложи и на другѣмъ католи-
ческѣ духовенство и особено на Френ-
скѣ-то въ което нѣма членѣ, кой-то не е
излѣмъхъ отъ учѣніѣ. Но ако не може
да ся каже за френскѣ духовенство о-
нова, което ся казва за Нѣмъ-то, то ще
каже, чѣмъ вѣмъта не е въ образованіѣто,
а въ качество-то на образованіѣ-то и въ
другы-тъ черковны наредѣмъ, които не да-
ватъ мѣсто за отвѣданіѣ на лошо ду-
ховенство.

За образованіѣто на духовенство-то
смы говорили и нѣмъ, и днесъ еще го прѣ-
порѣмъмъ като първо необходимо пѣщо,
по въ сѣмъ-то врѣмѣ прѣпорѣмъмъ не
по-мѣмъ необходимо-то прѣобразованіѣ
на лошѣмъ онѣмъ системѣ, която отвѣ-
жда лоше духовенство; защото смы у-
вѣрѣны чѣмъ, само образованіѣ едностран-
чѣво, безъ новы, справедливы наредѣмъ и
узаконопѣ, духовенството не става до-
бро. То само получѣва новы срѣдѣства за
злоупотребленія, какъ-то видѣмъ у като-
лицѣтъ а до нѣмъ и въ Русіѣ. А *Право*,
като ни посочѣва само образованіѣто, гле-
да да ся остане неизмѣнена въ всичко
онази вѣмъ система на черковното и Іер-
архическѣ-то устроѣмъ; т. е. иска да
си остане корѣнѣтъ на всяко онова ко-
ето е тежѣло врѣзъ насъ до сега и отъ
което смы нѣмъ толкѣмъ тѣмъли и плакали
и еще тѣмъмъ и плачимъ.

Не; Трѣба да бѣмъ искрѣпѣмъ и да
искаемъ слѣдѣвіѣта отъ сѣмъ-тъ нѣмъ
причинѣ. Въ Нѣмъ-то и особено въ Прус-
сіѣ; всякъ-тъ духовны ся добры, по не
само за това, защото ся образованы, но
повече защото ся полѣмъмъ на добры
законы. Тамъ общины-тъ ся господари и
можѣтъ да вѣмъмъхъ всякой духовѣвъ въ
дѣмъ-то мѣмъ и да го изгонѣтъ и на-
кажѣтъ за лошаины-тъ му. При това о-
бразованіѣто на тѣмъ духовны не сѣмъ
само въ *каноническѣ-то право* на срѣдѣ-
мъ вѣмъ; но е по-широко, по-сѣмъ-
мѣмъ и по-общѣ-человѣческо.

